

Wielkopolski Rzemieślnik

NUMER 5/2014 – MAJ 2014

<http://irpoznan.com.pl>

Wizyta Minister Edukacji Narodowej w Izbie

**Maj to ważny miesiąc! - 10 lat w Polsce
w Unii Europejskiej**

Jak usprawnić dialog społeczny?

REDAKTOR NACZELNY

Marzena Rutkowska-Kalisz

OPRACOWANIE GRAFICZNE I SKŁAD

Katarzyna Rusin-Smolińska

WYDAWCAWielkopolska Izba Rzemieślnicza
w Poznaniu**KONTAKT**al. Niepodległości 2
61-874 Poznań
<http://irpoznan.com.pl>
e-mail: redaktor@irpoznan.com.pl**SUBSKRYPCJA**Subskrypcję Wielopolskiego Rzemieślnika można zamówić pod adresem e-mail: redaktor@irpoznan.com.pl z dopiskiem w tytule „Subskrypcja”. Każdy kolejny numer zostanie przesłany do Państwa drogą elektroniczną w dniu ukazania się WR na Portalu. Oczekujemy też na Państwa uwagi i sugestie pod tym samym adresem e-mail.

"Obiecuje, że zajmę się szkolnictwem zawodowym szybciej niż planowałam"... ta bardzo ważna deklaracja padła ust Minister Joanny Kluzik-Rostkowskiej 7 kwietnia w Sali nr 17 w Izbie. Choć od konferencji, w której wzięta udział minął niemal miesiąc to nadal żywo o tym dyskutujemy w Izbie. Do tej dyskusji zapraszamy także Państwa. Na stronach 5-9 zamieściliśmy treść postulatów naszego środowiska, które w formie specjalnego listu zostały przekazane Pani Minister. Mam nadzieję, że nastal nareszcie dobry czas dla oświaty zawodowej. Szefowa resortu prosiła w czasie spotkania o kilka tygodni na szczegółowe zapoznanie się z przekazanymi materiałami.

Jednak już teraz docierają do nas bardzo pozytywne sygnały z MEN. Okazuje się, że rozpoczęły się prace nad niemal błyskawicznym wdrożeniem niektórych z naszych postulatów. My także prosimy Państwa o kolejne sugestie, być może zauważyliście kolejne niedociągnięcia, które trzeba usunąć. Czekamy na emaile, komentarze. To przecież niezwykle ważna dla nas sprawa...

A co poza tym w numerze? Polecam rozmowę na temat dialogu społecznego. Co to jest? Na co nam dialog i czy w naszym rzemieślniczym środowisku jest w ogóle obecny? Zachęcam także Państwa do przeczytania artykułu na temat czekających nas w maju wyborów do Parlamentu Europejskiego.

Przed nami długi majowy weekend – życząc dłuższego i sympatycznego wypoczynku zachęcam do lektury.

TOMASZ WIKA

Dyrektor Wielkopolskiej Izby Rzemieślnicza w Poznaniu

W NUMERZE

3

Informacja z posiedzenia Rady Izby

4

Wizyta Minister Edukacji Narodowej w Izbie

5-9

Propozycje usprawnienia systemu edukacji zawodowej w Polsce - Postulaty Izby Rzemieślniczych

10-12

Jak usprawnić dialog społeczny? - Wywiad z Izabelą Opęchowską Dyrektora Zespołu Dialogu Społecznego ZRP

13-14

Maj to ważny miesiąc!

10 lat w Polsce w Unii Europejskiej

15-17

„Wielkanoc - Mięsne Święta - Polska Tradycja” 2014 podsumowanie

18

Prezentacja zawodów rzemieślniczych:
TAPICER

19-20

Pisz dla nas...**Zapraszamy na stronę internetową Izby**

Informacja z posiedzenia Rady Izby

7 kwietnia 2014 r. obradowała Rada Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu. Rzecznik Izby Marzena Rutkowska-Kalisz zaprezentowała katalog wydarzeń, który miał miejsce od ostatniego posiedzenia Rady w dniu 3 lutego br. Poinformowano m.in. o:

- ◆ naradzie oświatowej w dniu 6 lutego 2014 r. w siedzibie Izby z udziałem przedstawicieli cechów zrzeszonych w Izbie,
- ◆ wyróżnieniu przez Ministerstwo Gospodarki i Fundację Gospodarczą „Euro-Partner” Cukierni-Piekarni P. Koperski z Cechu Cukierników i Piekarzy w Poznaniu prestiżowym certyfikatem „Euro-Partner”,
- ◆ gali w dniu 23 lutego 2014 r., podczas której wręczono ozdobne świadectwa czeladnicze i dyplomy mistrzowskie osobom, które na egzaminach uzyskały co najmniej ocenę bardzo dobrą,
- ◆ X jubileuszowym konkursie w jedzeniu pączków zorganizowanym w siedzibie Izby przez Cech Cukierników i Piekarzy w Poznaniu,
- ◆ udziale Izby w Targach Edukacyjnych w Poznaniu w dniach 28.02.-02.03.2014 r.,
- ◆ cyklu imprez pod nazwą „Wielkanoc – Mięśne Święta – Polska Tradycja” mających miejsce w dniach 01.03.-07.04.2014 r.,
- ◆ spotkaniu młodych rzemieślników oraz młodych członków rodzin rzemieślniczych pracujących w rodzinnych zakładach z terenu działania Izby celem zaktywizowania młodych w działaniach na rzecz środowiska rzemieślniczego (6.03.2014 r.),
- ◆ XI Ogólnopolskim Konkursie Uczniów Rzemiosła Fryzjerskiego im. Stefana Siankowskiego w dniu 9 marca 2014 r.,
- ◆ organizacji bezpłatnego szkolenia „Energia słoneczna – technologie i zastosowanie” adresowa-

nego do kadry zarządzającej oraz pracowników mikro, małych i średnich przedsiębiorstw (26-27.03.2014r.),

- ◆ ogólnopolskich konkursach spożywczych zorganizowanych przez Zespół Szkół Przemysłu Spożywczego w Poznaniu i Wielkopolską Izbę Rzemieślniczą w Poznaniu w dniach 01-04.04.2014 r.

Rada Izby zatwierdziła sprawozdanie z działalności Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu za okres sprawozdawczy, a także podjęła uchwałę w sprawie złożenia Walnemu Zgromadzeniu Przedstawicieli Izby propozycji zmian w Regulaminie nadawania Kordzika WIR. Dyskutowano na temat możliwości wstąpienia Cechu Rzemiosł Różnych w Krotoszynie w poczet członków Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu, w związku z pismem, jakie przesłał do Izby Zarząd Cechu.

Rada Izby podjęła uchwały w sprawie podwyższenia z dniem 1 maja 2014 r. opłat egzaminacyjnych i wynagrodzeń członków komisji egzaminacyjnych Izby, a także w sprawie uzupełnienia składów komisji egzaminacyjnych w zawodach: florysta i monter zabudowy i robót wykończeniowych w budownictwie. W zakresie spraw oświatowych Rada wysłuchiwała podsumowania sesji egzaminacyjnej za rok 2013. Rada Izby podjęła także uchwałę w sprawie nadania odznaczeń za zasługi w rozwoju rzemiosła wielkopolskiego.

Rada Izby wysłuchiwała krótkiego sprawozdania z przeprowadzonych wyborów w regionach do organów samorządowych Izby na nową kadencję 2014-2018.

Obrady Rady zakończyło posiedzenie Kapituły Kordzika WIR.

Magdalena Białas

W dniu 7 kwietnia 2014 r. w trakcie Forum Gospodarki i Kształcenia Zawodowego organizowanego przez Wielkopolską Izbę Rzemieśniczą w Poznaniu wraz z Narodowym Forum Doradztwa Kariery, gościła Pani Joanna Kluzik-Rostkowska, Minister Edukacji Narodowej oraz Agnieszka Kozłowska-Rajewicz - pełnomocnik rządu ds. równego traktowania. Forum zostało zorganizowane w ramach projektu „Kobieta Zawodowiec”, współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej.

Wizyta Minister Edukacji Narodowej w Izbie

Pierwsza część Forum poświęcona była problematyce oświatowej. W spotkaniu udział wzięli parlamentarzyści, przedstawiciele władz samorządowych i instytucji oświatowych z całego województwa.

W trakcie Forum przedstawiono wyczerpującą informację na temat kształcenia zawodowego w systemie dualnym na przykładzie Wielkopolskiej Izby Rzemieśniczej w Poznaniu, która obecnie kształci ponad 12 tysięcy młodocianych pracowników w blisko 5000 zakładach rzemieślniczych. Wielkopolska jest regionem, który szkoli najwięcej młodocianych pracowników w rzemiośle, ma ogromne doświadczenie w zakresie szkolenia i potwierdzania kwalifikacji zawodowych. W trakcie spotkania również zaprezentowano i wręczono na ręce Pani Minister propozycje usprawnienia systemu edukacji zawodowej w Polsce (pełna treść dokumentu poniżej).

Pani Minister Joanna Kluzik-Rostkowska przejęła

te propozycje z dużym zainteresowaniem i zrozumieniem. Obiecała publicznie, że nie tylko zapozna się z nimi szczegółowo, ale będzie służyła wszelką pomocą w procesie usprawniania i modernizowania oświaty zawodowej. „(...) **Obiecuję, że zajmę się szkolnictwem zawodowym szybciej niż planowałam (...)**” – powiedziała.

Spotkanie to oraz przekazanie powyższych propozycji, były kolejnymi inicjatywami, które na tej płaszczyźnie od wielu lat podejmuje się rzemiośle. Niestety dotychczas nasze prośby nie zostały zrozumiane. Mamy jednak nadzieję, iż nowa Pani Minister, tak jak obiecała, zapozna się szczegółowo z przekazanymi materiałami i rozpocznie prace nad wdrożeniem zmian. Docierają do nas już pierwsze pozytywne sygnały w tym zakresie, ale aby nie zapeszać, na razie nie zdradzamy ich i czekamy z nadzieją na pewniki. Wierzymy, że nasze propozycje nie pozostaną po raz kolejny jedynie pobożnymi życzeniami.

Iwona Derda

Propozycje usprawnienia systemu edukacji zawodowej w Polsce

1. Wprowadzenie obowiązku zatrudniania profesjonalnych doradców zawodowych w gimnazjach.

Uczniowie kończący gimnazjum stoją przed trudnym wyborem zawodu i szkoły. Wybór ten powinien być świadomy i podyktowany wieloma zależnościami. Z tego względu konieczne jest udzielenie profesjonalnego wsparcia w zakresie doradztwa zawodowego. Zgodnie z obowiązującymi przepisami dyrektorzy nie mają obowiązku zatrudniania doradców zawodowych, a w wielu miejscach w kraju, w szczególności w mniejszych miejscowościach, istnieje ogromny problem z dotarciem dobrze przygotowanych do tego zadania specjalistów.

Zatrudnienie profesjonalnych doradców zawodowych bezpośrednio w gimnazjach, ich indywidualne podejście do poszczególnych uczniów i pomoc w dokonaniu właściwego wyboru zawodu przyczyni się do wyeliminowania wielu niewłaściwych wyborów, które miały miejsce w przeszłości i występują obecnie.

2. Przyspieszenie procedur związanych z wprowadzeniem nowych zawodów.

Mając na względzie adekwatność kształcenia do potrzeb rynku pracy, który rozwija się bardzo dynamicznie, zasadne wydaje się wprowadzenie procedur umożliwiających szybkie wprowadzanie nowych zawodów do klasyfikacji zawodów i specjalności dla potrzeb rynku pracy oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego, tak aby szkoły mogły szybko uruchamiać kierunki kształcenia i przygotowywać kadre dla rozwijającego się rynku pracy. W obowiązującym stanie prawnym wnioski o wprowadzenie nowego zawodu złożony w ministerstwie czeka zbyt długo mimo, iż jest poparty uzasadnieniem wskazującym

na potrzebę kształcenia w danym zawodzie i zapotrzebowaniem ze strony rynku pracy. Obecnie aktualizacje klasyfikacji zawodów odbywają się co 2-3 lata, dlatego proponujemy wprowadzenie nowych procedur przyspieszających te działania. Byłoby dobrze, gdyby uruchomienie kierunku kształcenia było możliwe w okresie nie dłuższym niż rok od momentu zgłoszenia takiej potrzeby.

3. Wprowadzenie tytułu pomocnika czeladnika.

Do nauki rzemiosła zgłasza się wiele osób, które uczą się w szkołach specjalnych i jednocześnie realizują przygotowanie zawodowe w oparciu o umowę o pracę w celu przygotowania zawodowego. Środowisko rzemieślnicze angażuje się w naukę zawodu powyższej grupy, pragnąc im pomóc w znalezieniu swojego miejsca na rynku pracy. Z opinii mistrzów szkolących wynika, że są to sumienni i oddani pracownicy, którzy manualnie bardzo dobrze wykonują proste zadania zawodowe. Pracodawcy przyjmujący do pracy takich pracowników poświęcają im zdecydowanie więcej czasu, aby nauczyć ich zawodu i na zakończenie nauki kierują na egzamin czeladniczy. Wtedy uwidacznia się bariera, której niektórzy kandydaci na czeladników nie mogą przejść, w konsekwencji czego nie zdają

egzaminu czeladniczego. Bez dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji zawodowych osoby te mają trudności w znalezieniu zatrudnienia, a pracodawcy, którzy szkolili ich nie mają możliwości ubiegania się o wypłatę dofinansowania kosztów kształcenia. Z tego względu od wielu lat środowisko rzemieślnicze proponuje wprowadzenie do systemu szkolnictwa zawodowego tytułu „pomocnika czeladnika”. Mimo iż pomysł zrodził się kilkanaście lat temu wciąż pozostaje w sferze projektów. Proponujemy wprowadzenie tytułu „pomocnik czeladnika” jako najniższego stopnia kwalifikacji zawodowych, który mogłaby uzyskać osoba zdająca egzamin z zawodu o obniżonym zakresie wymagań w porównaniu do egzaminu czeladniczego. Proponowane rozwiązanie umożliwiłoby osobom o mniejszych predyspozycjach fizycznych i intelektualnych zdobycie tytułu zawodowego w węższym zakresie niż tytuł czeladnika.

4. Wprowadzenie na listę zawodów szkolnictwa zawodowego zawodów rzemieślniczych, w których możliwa jest nauka u pracodawców - rzemieślników.

Obecnie wykaz zawodów, w których może być realizowana nauka zawodu młodocianych pracowników u pracodawców – rzemieślników zawiera 124 zawody obejmujące klasyfikację zawodów i specjalności rynku pracy. Spośród powyższej grupy 47 zawodów należy do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego. W zawodach tych w przeważającej większości realizowana jest obecnie nauka zawodu. Sytuacja ta spowodowana jest faktem, iż zawody te należą do najbardziej popularnych, ale również ze względu, że w pozostałych zawodach nie ma możliwości realizacji doksztalcenia teoretycznego w zasadniczej szkole zawodowej.

Znanych jest wiele przypadków, w których pomimo wstępnego zainteresowania nauką wybranego zawo-

du, najbardziej zgodnego z indywidualnymi zdolnościami ucznia, rodzice wraz z dziećmi zmieniają zdanie i wybierają naukę innego zawodu. Decyzja ta spowodowana jest najczęściej chęcią zdobycia wykształcenia co najmniej na poziomie zasadniczym. Sytuacja ta przyczynia się do braku przyływu młodych wykwalifikowanych pracowników w wielu przedsiębiorstwach i doprowadza do zanikania zawodów. Faktem jest, iż niejednokrotnie dotyczy to rzadko występujących zawodów, ale również trzeba pamiętać, że potrzebnych, w których istnieje możliwość zrealizowania się na rynku pracy. Jesteśmy przekonani, iż poprzez umożliwienie realizacji doksztalcenia teoretycznego w zasadniczej szkole zawodowej we wszystkich zawodach rzemieślniczych, zapewnimy obywatelom naszego kraju możliwość korzystania z usług wykwalifikowanych, dobrych fachowców z różnych branż, zarówno w zawodach popularnych jak i unikatowych.

5. Wprowadzenie organizacji nauki zawodu w systemie tydzień nauki w szkole – tydzień na stanowiskach pracy.

W przeważającej większości organizacja nauki zawodu oparta jest na systemie 40 godzinnego tygodnia pracy i podziale czasu na dni przeznaczone na doksztalcenie teoretyczne w zasadniczej szkole zawodo-

wej oraz dni praktycznej nauki zawodu realizowanej na stanowisku pracy u pracodawcy. W nielicznych przypadkach organizacja nauki zawodu odbywa się w systemie tydzień w szkole – tydzień na stanowiskach pracy.

System ten jest wydajniejszy, gdyż umożliwia efektywne zaplanowanie czasu pracy młodocianego pracownika, stwarzając okazję do wykonywania wielu zadań i systematycznego ćwiczenia wybranych czynności. Szczególnie istotne jest to w odniesieniu do zawodów związanych z długimi cyklami procesów technologicznych, gdyż w tym przypadku istnieje większa możliwość poznania i wykonywania po kolei wszystkich czynności zawodowych. Taka organizacja nauki zawodu zapewnia pracodawcy stworzenie lepszych warunków do nauki zawodu oraz kształtowania u młodocianych pracowników postaw i kompetencji osobistych pożądaných w pracy.

6. Wprowadzenie regulacji umożliwiających realizację kursów dokształcających w klasach wielozawodowych zasadniczych szkół zawodowych w formie e-learningu.

Pracownicy młodociani uczący się w zasadniczych szkołach zawodowych w klasach wielozawodowych są kierowani przez pracodawcę na dokształcanie teoretyczne z zakresu przedmiotów zawodowych do ośrodków dokształcania i doskonalenia zawodowego przez okres 4 tygodni w każdej klasie. Ze względu, iż ta forma przygotowania zawodowego z punktu widzenia zarówno zawodowego, jak i edukacyjnego nie jest dobra, proponujemy wprowadzenie możliwości realizacji przedmiotowego dokształcania również w formie e-learningu. Wymaga to zmiany w załączniku nr 6 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 7 lutego 2012 r. w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych oraz stosownego uregulowania w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty.

Wprowadzenie realizacji dokształcania teoretycznego z zakresu przedmiotów zawodowych w szkolnych pracowniach informatycznych pod nadzorem nauczycieli w formie e-learningu, zapewniłoby realizację równocześnie teoretycznego przygotowania zawodowego w macierzystej szkole oraz kształcenia praktycznego u pracodawcy. Rozwiązanie to umożliwiłoby realizację przygotowania zawodowego w każdym tygodniu w czasie trwania roku szkolnego, co zapewniłoby systematyczne przyswajanie wiedzy i możliwość jej zastosowania na bieżąco podczas zajęć praktycznych. Ponadto forma ta byłaby mniej kosztowna od dokształcania w ośrodkach i nie odrywałaby młodocianego pracownika na kilka tygodni od miejsca pracy i nauki teoretycznej.

7. Wprowadzenie regulacji umożliwiających wydawanie świadectw ukończenia zasadniczej szkoły zawodowej osobom, które ukończyły szkołę przed 1999 r.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami osoby, które ukończyły dokształcanie teoretyczne w zasadniczej szkole zawodowej przed 1999 r., ale nie otrzymały świadectwa ukończenia zasadniczej szkoły zawodowej ze względu na fakt, iż nie dostarczyły dokumentu potwierdzającego zdanie egzaminu czeladniczego, nie mają obecnie możliwości uzyskania w/w świadectwa. Sprawa ta dotyczy dwóch grup osób:

- młodocianych pracowników, którzy ukończyli dokształcanie teoretyczne w zasadniczej szkole zawodowej oraz praktyczną naukę zawodu u rzemieślnika, zdali egzamin czeladniczy, ale do dziś nie złożyli w zasadniczej szkole zawodowej dokumentu potwierdzającego zdanie w/w egzaminu i w konsekwencji tego do dziś nie uzyskali świadectwa ukończenia szkoły;
- młodocianych pracowników, którzy ukończyli dokształcanie teoretyczne w zasadniczej szkole za-

wodowej oraz praktyczną naukę zawodu u rzemieślnika, ale nie przystąpili do egzaminu czeladniczego, tym samym nie przedstawili dokumentu potwierdzającego zdanie egzaminu czeladniczego i nie uzyskali świadectwa ukończenia szkoły.

Istniejąca luka prawna powinna być naszym zdaniem niezwłocznie usunięta, gdyż jej istnienie powoduje różne sposoby postępowania zasadniczych szkół zawodowych, które po przedstawieniu dowodu zdania egzaminu czeladniczego przez osoby, które kończyły szkołę przed 1999 rokiem w jednych przypadkach wydają świadectwo ukończenia szkoły, a w innych nie. Sytuacja ta dotyczy wielu osób i jest dla nich krzywdząca. Osoby te pomimo zakończenia całego procesu kształcenia, tj. ukończenia doksztalcania teoretycznego w szkole zawodowej i zdania egzaminu z nauki zawodu, nie mogą otrzymać świadectwa ukończenia szkoły.

Trzeba tu mieć na względzie również sytuację zawodową tych osób, która niejednokrotnie przekłada się na sytuację życiową. W dzisiejszych czasach brak świadectwa ukończenia zasadniczej szkoły zawodowej jest przyczyną marginalizacji, problemów w uzyskaniu pracy, niższego wynagrodzenia, a także w przypadku chęci podnoszenia kwalifikacji zawodowych narzuca konieczność złożenia dodatkowego egzaminu. Nadmieniamy tu, iż jednym z warunków dopuszczenia do egzaminu mistrzowskiego jest posiadanie świadectwa ukończenia zasadniczej szkoły zawodowej.

Uważamy, że błąd powstały podczas tworzenia przepisów w dawnych latach wynikający z braku sformułowania odpowiednich zapisów umożliwiających uzyskanie świadectwa ukończenia szkoły zawodowej w terminie późniejszym w odniesieniu do tej grupy osób, nie może wpływać na niesprawiedliwe traktowanie obywateli w naszym kraju.

8. Wprowadzenie regulacji umożliwiającej zawieranie umów o pracę w celu przygotowania zawodowego z osobami, które ukończyły w danym roku gimnazjum i mają ukończony 18 rok życia.

Do organizacji rzemieślniczych trafia wiele osób, których dotknęły niepowodzenia edukacyjne skutkujące powtarzaniem klasy w szkole podstawowej lub/i gimnazjum i upatrują w rzemiośle jedyną dla siebie szansę funkcjonowania w przyszłości na rynku pracy. Osoby te ukończyły 18 rok życia i w świetle aktualnych uregulowań prawnych nie mają możliwości podjęcia nauki zawodu w systemie dualnego kształcenia w oparciu o umowę o pracę w celu przygotowania zawodowego. Problem ten dotyczy 2 grup:

- a) osób, które ukończyły przyuczenie do wykonywania określonej pracy, kończąc jednocześnie gimnazjum i skończyły 18 rok życia w trakcie w/w przyuczenia;
- b) osób, które ukończyły gimnazjum i 18 rok życia (nie realizowały przyuczenia do wykonywania określonej pracy, ale powtarzały klasy w szkole podstawowej lub/i gimnazjum lub uczęszczały do technikum albo liceum, a szkoła okazała się niewłaściwym wyborem i chciałyby podjąć naukę zawodu w rzemiośle).

Zgodnie z obowiązującymi przepisami zawarcie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego możliwe jest z osobami, które są młodociane, czyli pomiędzy 16 a 18 rokiem życia, ukończyły gimnazjum oraz posiadają zdolność do wykonywania zawodu potwierdzoną zaświadczeniem wydanym przez lekarza medycyny pracy. W powyższych obu przypadkach prawo nie przewiduje możliwości zaliczenia ukończonego przyuczenia do wykonywania określonej pracy do okresu nauki i kontynuacji nauki zawodu przez osobę pełnoletnią oraz rozpoczęcia nauki zawodu przez osobę pełnoletnią, która w wyniku doznanych niepowodzeń nigdy nie miała możliwości podjęcia tej

nauki. Uważamy, iż w obu powyższych przypadkach prawo działa na niekorzyść tych osób i zamyka drogę do zdobycia rzemieślniczych kwalifikacji zawodowych oraz zaistnienia na rynku pracy.

9. Upowszechnianie przez resort edukacji w pełnym zakresie informacji dotyczących kształcenia zawodowego i systemu potwierdzania kwalifikacji zawodowych, tj. z uwzględnieniem działalności oświatowej rzemiosła – kształcenia w systemie dualnym oraz potwierdzania kwalifikacji zawodowych i uzyskania świadectwa czeladniczego i dyplomu mistrzowskiego.

Środowisko rzemieślnicze odczuwa marginalizację i brak docenienia działań podejmowanych przez organizacje – prowadzonego przygotowania zawodowego u pracodawców – rzemieślników oraz potwierdzania kwalifikacji zawodowych przez Izby Rzemieślnicze zgodnie z rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 września 2012 r. w sprawie egzaminu czeladniczego, egzaminu mistrzowskiego oraz egzaminu sprawdzającego, przeprowadzanych przez komisje egzaminacyjne izb rzemieślniczych (Dz. U. z 2012 r., poz. 1117).

Przebieg konferencji organizowanych przez resort edukacji, informacje na stronach internetowych resortu, a przede wszystkim sposób przedstawienia informacji o zmienionym systemie edukacji zawodowej, gdzie pomija się informacje o przygotowaniu zawodowym w rzemiośle oraz potwierdzaniu kwalifikacji zawodowych przed Komisjami Egzaminacyjnymi Izb Rzemieślniczych, budzą duże zastanowienie czy odpowiedzialne za oświatę zawodową organy w Polsce – Ministerstwo Edukacji Narodowej, Departament Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego oraz Krajowy Ośrodek Edukacji Zawodowej i Ustawicznej prowadzą działania dla dobra wszystkich obywateli i wszystkich gestorów oświaty zawodowej?

Izby Rzemieślnicze w całej Polsce, obok Okręgowych Komisji Egzaminacyjnych są jedynymi instytucjami uprawnionymi do potwierdzania kwalifikacji zawodowych. Należy przy tym zauważyć, iż w Izbach Rzemieślniczych istnieje możliwość potwierdzenia kwalifikacji zawodowych w zawodach, których w ofercie nie mają Okręgowe Komisje Egzaminacyjne. Tym samym organizacje rzemiosła stanowią jedno z bardzo ważnych ogniw funkcjonującego w Polsce systemu egzaminów zawodowych, współtworząc i doskonale uzupełniając go. Z tego względu nie potrafimy zrozumieć, dlaczego w działaniach informacyjnych organizowanych z inicjatywy Ministerstwa Edukacji Narodowej pomija się funkcjonowanie dobrego i sprawdzonego systemu kształcenia i potwierdzania kwalifikacji zawodowych w rzemiośle.

Ustawa o Komisji Trójstronnej ds. Społeczno-Gospodarczych oraz Wojewódzkich Komisjach Dialogu Społecznego nie wyczerpują możliwość współdziałania administracji rządowej z WKDS-ami. Wśród organizacji pracodawców panuje przekonanie, że dialog w regionie służy jedynie wyrażaniu opinii w sprawach spornych. Przekonanie to należy zmienić, wzmacniając udział ekspertów ZRP w nowoczesnym dialogu społecznym na poziomie regionalnym, co będzie miało istotny wpływ na przełożenie organów władz publicznych wobec stanowisk i opinii WKDS-ów. Dlatego w lutym rozpoczęła się realizacja projektu „WKDS-spójność dialogu”. Jest realizowany przez Związek Rzemiosła Polskiego, współfinansowany z Unii Europejskiej ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Priorytet V. Dobre rządzenie, Działanie 5.5. Rozwój dialogu społecznego, 5.5.2. Wzmocnienie uczestników dialogu społecznego.

Jak usprawnić dialog społeczny?

Zapytałam o to Izabelę Opęchowską Dyrektora Zespołu Dialogu Społecznego ZRP oraz Koordynatora projektu "WKDS-spójność dialogu" w Związku Rzemiosła Polskiego w Warszawie.

Czy istnieje dialog w naszym środowisku, tak bardzo rozczłonkowanym, często zapatrzonym w partykularne, drobne interesy?

Izabela Opęchowska: Nie można mówić o dialogu w naszym środowisku rzemieślniczym. Obawiam że w ogóle tej wiedzy może nie być u większości rzemieślników. Nie widać go na poziomie zarządu, nie widać go pomiędzy Izbami a ZRP, nie widać go również pomiędzy Cechami a Izbami. A brak przepływu informacji jest jednym z najważniejszych problemów w Związku Rzemiosła Polskiego. Brak współpracy pomiędzy organizacjami członkowskimi powoduje niedostatek przekazywania ustaleń na poziomie centralnym. Organizacje i ich pracownicy zrzeszone w ZRP nie posiadają wystarczającej wiedzy ani umiejętności do prowadzenia dialogu. Często nie wiedzą o tym, że są przedstawicielami partnera społecznego na poziomie wojewódzkim czy powiatowym. Nie wiedzą również jakie prawa i obowiązki z tego wynikają.

Czy Pani zdaniem wiedza na temat dialogu wśród rzemieślników jest dostateczna – czy może... pewne obszary działają zgodnie z zasadami dialogu, ale są bardziej nieświadomione a nie przemyślane?

Izabela Opęchowska: O ile same Izby czy Cechy mogą mieć taką wiedzę to ich członkowie już znikomą. Największą wiedzę mają Izby, stąd wyznaczają swoich przedstawicieli do różnych gremiów związanych z dialogiem społecznym. Może zdarzyć się, że jakiś rzemieślnik jest aktywny w gremium dialogu na poziomie wojewódzkim czy powiatowym jednakże efekty jego pracy – z całą pewnością dodatkowej – są niestety mało widoczne i mało skuteczne. To jest największą bolączką. Ludzie nie widzą efektów swojej pracy, a na dłuższą metę jest to demotywujące. W efekcie dialog staje się niepotrzebny, bo nieefektywny.

Zamyka się błędne koło... Czy Rzemiosło jako pracodawca i nauczyciel zawodu może być skutecznym promotorem dialogu społecznego?

Izabela Opęchowska: No właśnie przede wszystkim Związek Rzemiosła Polskiego posiadając taką strukturę oraz szkoły zawodowe ma duże możliwości promocji dialogu społecznego. Projekty realizowane w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki tylko mają wspomagać tę promocję. Niestety projekt, który został napisany w ZRP dotyczący wejścia do szkół z promocją dialogu społecznego oraz przekazaniem wiedzy o roli dialogu młodym ludziom, stworzenia w przyszłości świadomego społeczeństwa obywatelskiego nie uzyskał rekomendacji Instytucji realizującej projekty. Tą instytucją jest Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, które powinno promować takie inicjatywy.

Choćby po to by przygotować ludzi do prowadzenia takiego dialogu. A tymczasem większość ludzi po

WKDS
SPÓJNOŚĆ DIALOGU

prostu nie wie, że istnieje taka instytucja jak WKDS. Czy zgodzi się Pani z tezą, że największą bolączką WKDS-ów są – mówiąc obrazowo- zapchane kanały informacyjne?

Izabela Opęchowska: Moim zdaniem największą bolączką funkcjonowania WKDS-ów jest brak ich umocowania do podejmowania wiążących decyzji. Stanowiska podejmowane na WKDS-ach nie są podejmowane przez władze. Stanowiska, uchwały i inne dokumenty podejmowane na tym poziomie nie są przekazywane do władz decyzyjnych. Jeśli się zdarzy, że taki dokument dotrze do odpowiedniego resortu nie jest realizowany i traktowany jedynie jako efekt niezobowiązujących konsultacji. Drugim problemem związanym z funkcjonowaniem WKDS-ów jest brak środków finansowych na działanie biur WKDS. Środki mogłyby pobudzić promocję dialogu na poziomie regionalnym jak i większego znaczenia tej instytucji.

Jak tłumaczyć ludziom, że dialog to nie tylko strajki płacowe ale także decyzja o budowie drogi, parku czy fabryki. Czy w starostwach powiatowych powinny być regionalne struktury odpowiedzialne za dialog?

Izabela Opęchowska: Moim zdaniem na poziomie powiatu nie powinny, na chwilę obecną powstać, regionalne struktury. Rozdrobnienie odpowiedzialności nic nie zmieni. Najpierw powinna być uregulowana sprawa dialogu na poziomie wojewódzkim. Tam są duże braki i dialog nie funkcjonuje jak powinien. Aby schodzić do mniejszych obszarów z dialogiem społecznym należy najpierw wzmocnić dialog na poziomie wojewódzkim.

Czym jest obecny projekt?

Izabela Opęchowska: Projekt „WKDS-spójność dialogu” ma na celu zbudowanie sieci współpracy pomiędzy 16 Wojewódzkimi Komisjami Dialogu Społecznego. Sesje konsultacyjne, które odbywają się w miastach wojewódzkich, mają na celu dokonanie stanu funkcjonowania WKDS. Rekomendacje wynikłe z sesji będą zebrane w „Deklarację o pracy WKDS” i przedstawione na Komisji Trójstronnej ds. Społeczno-Gospodarczych. Dużą rolę w tym zakresie spełnić mają eksperci regionalni. Mam nadzieję, że Prezydium Komisji Trójstronnej podejmie to wyzwanie co spowoduje zmianę regulacji prawnych, na podstawie których WKDS są powoływane.

Szkolenia, które zostały zaplanowane pt. „Lider dialogu społecznego” mają przygotować członków WKDS, jak i ekspertów regionalnych do prowadzenia negocjacji, mediacji i innych działań w dialogu społecznym na poziomie regionalnym.

Jak – zgodnie z założeniami – wpłynie to na podniesienie wiedzy o dialogu?

Izabela Opęchowska: Zgodnie z Celami szczegółowymi projektu ma nastąpić:

- ♦ poprawa i ułatwienie przepływu informacji pomiędzy ekspertami regionalnymi,
- ♦ wzmocnienie roli i znaczenia WKDS poprzez wprowadzenie zmian w ustawie o TK i WKDS,

- ♦ wzrost wśród społeczeństwa wiedzy o ds. o 20%,
- ♦ promocja dialogu społecznego i regionalnego.

Całe zadanie nr 2 Program informacyjno-promocyjny jest poświęcony podniesieniu wiedzy o dialogu. W ramach tego zadania podejmowane są różne działania: duża promocja zostanie zawarta w mediach regionalnych i na portalach internetowych.

Czego oczekuje się od ekspertów regionalnych?

Izabela Opęchowska: Eksperti regionalni oprócz promocji dialogu w regionach zostali powołani do pomocy członkom WKDS-ów w danym województwie do prowadzenia skutecznego dialogu społecznego. Są zobowiązani do aktywnego uczestnictwa w sesjach konsultacyjnych i dobór odpowiednich uczestników sesji. Poprzez wiedzę nabytą w trakcie realizacji zadań eksperci będą mogli pomóc członkom WKDS reprezentującym interesy ZRP do poprawy wizerunku dialogu społecznego w regionach, jego roli na poziomie województwa. Eksperti muszą współpracować między sobą – wymieniać doświadczenia, radzić, pomagać.

I pozostawać – nomen omen – w dialogu!

Dziękuję za rozmowę.

Marzena Rutkowska-Kalisz

WKDS

SPÓJNOŚĆ DIALOGU

Dlaczego? Maj to miesiąc, w którym nie tylko będziemy świętować jubileusz 10-lecia Polski w Unii Europejskiej, ale również pójdziemy do urn wyborczych zagłosować na kandydatów do Parlamentu Europejskiego. Cały miesiąc będzie obfitować w festyny, konferencje, seminaria organizowane w dużych miastach, miasteczkach i wsiach.

Maj to ważny miesiąc!

Punkt Informacji Europe Direct – Poznań przy Wielkopolskiej Izbie Rzemieślniczej w Poznaniu zaprasza **9 maja w godz. 10–15 na Pl. Wolności w Poznaniu, gdzie organizujemy Dzień Europy** połączony z obchodami 10-lecia Polski w UE.

Będą występy zespołów wokalnych i tanecznych z całej Wielkopolski. Dzieci, młodzież oraz dorośli będą mogli spróbować swoich sił w konkursach i quizach dotyczących UE, a także w układaniu maxi puzzli. Nie zabraknie też punktu gdzie najmłodszy będą mogli namalować i pokolorować flagi krajów UE. Dla grup ze szkół przygotowaliśmy „Grę miejską” z pytaniami z różnych dziedzin np. geografii, historii ale

również kultury i sportu. Podczas imprezy zostaną wręczone nagrody laureatom konkursu plastycznego „10 lat w UE okiem 10-latka” oraz „Gry miejskiej”. W samo południe rozwinie dużą flagę unijną, odśpiewamy „Odeę do radości” i wręczymy każdemu żółtą różę symbolizującą gwiazdką unijną. Przez cały dzień będzie nam towarzyszyć Syriusz – maskotka UE. Imprezę organizujemy wspólnie z Zespołem Szkół z oddziałami integracyjnymi i specjalnymi w Poznaniu nr 2 oraz AEGEE-Poznań Europejskim Forum Studentów.

Równie ciekawa impreza zapowiada się **10 maja w Lesznie na Rynku, gdzie wspólnie z Urzędem Miasta Leszna, Fundacją CAT oraz MOK-iem również organizujemy obchody 10-lecia Polski w UE** powiążane ze świętowaniem najważniejszego w UE dnia, jakim jest Dzień Europy.

Możemy zadać sobie pytanie, czy jest co świętować, czy faktycznie przez ostatnich 10 lat zaszło tyle zmian w naszym otoczeniu. Oczywiście zawsze znajdą się sceptycy i entuzjaści przystąpienia Polski do UE i zmian które się dokonały w ostatnich latach. Może warto w tym miejscu przytoczyć kilka faktów. Posłużmy się liczbami mówiącymi o tym co m.in. zostało zrealizowane w Polsce ze środków unijnych chociażby w ostatnim okresie programowania

10 LAT

POLSKA.UE

tj. w latach 2007-2013. Polska była największym w Europie placem budowy.

Zbudowano przeszło 11 tys. km dróg, w tym 1355 km autostrad i dróg ekspresowych.

Zmodernizowano i zbudowano 1653 km linii kolejowych. Zakupiono 2405 jednostek taboru komunikacji miejskiej. Wybudowano 412 oczyszczalni ścieków i zrealizowano 508 inwestycji w zakresie odnawialnych źródeł energii.

Powstało blisko 350 tys. nowych miejsc pracy. Stworzono ponad 47 tys. km sieci Internetu szerokopasmowego.

Z funduszy unijnych skorzystało przeszło 28 tys. mikro, małych i średnich przedsiębiorców.

Jednak na dokonania ostatnich lat można spojrzeć też z innej perspektywy.

Ogłaszając konkurs plastyczny „10 lat w UE okiem 10-latka” zastanawialiśmy się co znajdzie się na pracach młodych Wielkopolan. Okazało się, że

uczniowie świetnie obserwują swoje najbliższe otoczenie. Na kartkach pojawiły się rysunki przedstawiające m.in. podjazdy dla niepełnosprawnych, boiska, place zabaw, skwery, ścieżki rowerowe ale też nowoczesne maszyny rolnicze. Te prace pokazały, że zmiany widać na każdym kroku i warto o tym pamiętać.

Jakie zachodzą będą zmiany w Polsce i Unii Europejskiej w najbliższych latach? Jak będzie wyglądać reforma finansów publicznych, bezpieczeństwo żywności, dostawy energii, jednolity rynek, prawa konsumenta, czy też wsparcie dla młodych, bezrobotnych osób? Nikt nie będzie się mierzył z takimi tematami sam. Konieczne są decyzje na poziomie europejskim. Będą one dotyczyć naszego codziennego życia. Przy ich podejmowaniu musi być

słyszalny nasz głos. Bo to co wydarzy się w najbliższej przyszłości będzie w dużej mierze zależało to od każdego z nas i od tego kogo wybierzemy w zbliżających się wyborach do Parlamentu Europejskiego, które odbędą się 25 maja. Parlament Europejski reprezentuje każdego z nas, działa w naszym imieniu, pamiętajmy o tym.

Bogumiła Frąckowiak

10 lat w UE.pl

W tym roku cykl imprez „Wielkanoc - Mięśne Święta - Polska Tradycja” rozpoczął się od akcji promocyjnej „Drób, wieprzowina, wołowina na wielkanocnym stole”, show kulinarno-artystycznego. 1 marca na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich gości, między innymi Targów Ogrodniczych Gardenia i Targów Edukacyjnych, zapraszano do suto zastawionego stołu wielkanocnego i na degustacje oraz prelekcje kulinarne. Wtedy i w czasie następnych imprez na stołach królowała wołowina, wieprzowina i mięso drobiowe.

„Wielkanoc - Mięśne Święta - Polska Tradycja”

6 marca odbyła się Certyfikacja Jakości Wielkopolskich Tradycyjnych Wyrobów Mięśnych, a także ocena wyrobów zgłoszonych do Ogólnopolskich Konkursów Wędliniarskich „Wielkanoc - Mięśne Święta - Polska Tradycja” 2014.

W czasie certyfikacji, jak co roku, wyroby oceniane były przez dwie komisje. W Komisji Technologicznej zasiedli naukowcy branży mięsnej z Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu i praktycy z wieloletnim doświadczeniem. Komisja Konsumentcka składała się z mniej i bardziej znanych smakoszy i klientów. Jedni i drudzy kroili, wąchali, oglądali i smakowali. Oceniano 6 grup wędlin między innymi białą wielkopolską parzoną, która pretenduje do uzyskania unijnych oznaczeń geograficznych.

Tego samego dnia, zaraz po Certyfikacji Jakości, Komisja Technologiczna rozpoczęła pracę nad oceną produktów zgłoszonych do Ogólnopolskich Konkursów Wędliniarskich, w których producenci mogli rywalizować aż w 10 grupach asortymentowych.

Wszystkie oceniane wyroby były anonimowe. Produkty są kodowane tak, by oceniający nie mogli sugerować się nazwą producenta, czy wyrobu, to główna i zawsze przestrzegana zasada Certyfikacji oraz Ogólnopolskich Konkursów Wędliniarskich.

Tym wydarzeniom tradycyjnie już patronuje Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi, a także władze regionów, z których pochodzą producenci wyrobów zgłoszonych do konkursów ogólnopolskich.

5 kwietnia impreza Wielkanoc - Mięśne Święta

- Polska Tradycja zawiątała na Stary Rynek w Poznaniu. W samym sercu miasta przez wiele godzin całe rodziny miały okazję

uczestniczyć w znakomitej zabawie kulinarno-edukacyjnej. Najmłodszy uczyli się przygotowywać koszyk ze święconką tak, by nie zabrakło w nim wędlin. Starsi uczyli się przyrządzać po nowemu tradycyjne potrawy wielkanocne, a wszyscy mogli skosztować znakomitych kiełbas, szynki i wędzonek. Kilkanaście tysięcy osób przez cały dzień ustawiało się w bardzo długich kolejkach przy: ogromnym kotle z białą kiełbasą, gigantycznej patelni, z której serwowano drób w jarzynach i grillującej lokomotywie, w której smażyło wołowe kotlecki. W specjalnych namiotach odbywały się prelekcje na temat bezpieczeństwa produkcji i sprzedaży mięsa. Dietetycy radzili, jak zachować zdrowie i zgrabną sylwetkę - to właśnie wtedy wiele osób dowiedziało się, że aby schudnąć, trzeba jeść mięso!

Punktem kulminacyjnym tych wydarzeń była wielkanocna biesiada. Przy pięknie nakrytym stole zasiedli laureaci konkursu zorganizowanego przez najpopularniejsze w Poznaniu Radio Merkury. Wszyscy nie tylko raczyli się mięsnymi specjami, ale dzielili się swoimi spostrzeżeniami na temat domowych tradycji wielkanocnych.

Wieczór 5 kwietnia należał do laureatów wielkanocnych konkursów wędliniarskich i ich znamienitych gości. Podczas uroczystej gali ogłoszono wyniki i wręczono nagrody laureatom Certyfikacji Jakości oraz Ogólnopolskich Konkursów Wędliniarskich. Laureaci otrzymali certyfikaty, dyplomy, plakaty promocyjne, nagrody specjalne i wyróżnienia ufundowane przez Marszałków poszczególnych regionów Polski, którzy objęli cykl „Wielkanoc - Mięsne Święta - Polska Tradycja” patronatem honorowym. Tego wieczoru, pani Zofia Szalczyk, Podsekretarz Stanu, wręczyła najlepszym zakładom Puchary Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Uroczystość wręczenia nagród, obok pani Zofii Szalczyk, swoją obecnością zaszczyli m.in. dr Marek Posobkiewicz, Główny Inspektor Sanitarny oraz prof. Stanisław Kowalczyk Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno Spożywczych.

Tradycyjnie, jak co roku, wieczór zwieńczyło VI Ogólnopolskie Spotkanie Wielkanocne Hodowców, Przetwórców i Handlowców Branży Mięsnej. To poznańskie spotkanie, jednoczące wokół idei promowania

zarówno wieprzowiny, wołowiny jak i mięsa drobiowego, jest znakomitą okazją do spotkań, dyskusji i wymiany poglądów w bardzo sympatycznej i mniej oficjalnej atmosferze.

Jak podkreślała Minister Zofia Szalczyk w logo cyklu zgodnie spacerują wół, świnia i kura i dlatego też, jej zdaniem, w Wielkopolsce tak znakomicie udaje się promować te wszystkie rodzaje mięs.

Cykl wydarzeń zakończył się bardzo mocnym akcentem. 7 kwietnia w Centrum Prasowym PAP w Warszawie odbyło się spotkanie z przedstawicielami mediów zagranicznych i krajowych. Ta wyjątkowa akcja promująca polskie mięso i wędliny zgromadziła ponad 120 dziennikarzy. Na spotkaniu i konferencji prasowej obecni byli: Marek Sawicki, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi, dr Marek Posobkiewicz, Główny Inspektor Sanitarny, Jarosław Naze, Zastępca Głównego Lekarza Weterynarii, a także Stanisław Kowalczyk,

Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Była zatem okazja do wyjaśnienia wszelkich wątpliwości dotyczących bezpieczeństwa i kontroli zarówno hodowli, jak i produkcji oraz sprzedaży mięsa i wędlin. Pomysł był prosty - w myśl polskiego przysłowia, skutecznie trafić przez żołądek do serca dziennikarzy, ale przede wszystkim uzmysłowić mediom, jak ważna dla naszej gospodarki jest branża mięsna.

Akcja promocyjna „Drób, wieprzowina, wołowina na wielkanocnym stole”, której odstępny mieliśmy przyjemność Państwu zaprezentować na Międzynarodowych Targach Poznańskich, Starym Rynku, podczas VI Ogólnopolskiego Spotkania Wielkanocnego oraz konferencji w Centrum Prasowym PAP, sfinansowana została z Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego, Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego i Funduszu Promocji Mięsa Wołowego.

A pomyśleć, że wszystko rozpoczęło się niemal dwadzieścia lat temu, gdy w Poznaniu postanowiono przeciwstawić się psuciu tradycyjnych wędlin. Ani wtedy, ani dziś nie da się wyprodukować, a tym bardziej kupić, dobrej wędliny za parę złotych. Tak zrodziła się idea certyfikowania jakości tradycyjnych wielkopolskich wyrobów mięsnych i informowania klientów, gdzie warto robić przedsięwzięte zakupy.

Pomysł zadziałał i niepostrzeżenie przerodził się w cykl imprez „Wielkanoc - Mięsne Święta - Polska Tradycja”.

Marzena Rutkowska-Kalisz

TAPICER

Tapicer wykonuje zaprojektowane tapicerowane części nowych mebli i kompletów mebli, tapicerowane części wyposażenia środków transportowych (np. siedzenia samochodowe), sprzętu sportowego (maty, piłki, urządzenia treningowe), tapicerskie prace dekoracyjne związane z urządzeniem wnętrz mieszkalnych (wyciszanie drzwi, obijanie ścian, upinanie i mocowanie firan, kotar itp.), salonów wystawowych, scenografii teatralnej (formowanie, upinanie i zawieszanie kotar, drapeirii, kurtyn itp.), jak również naprawy uszkodzonych lub zużytych tapicerowanych części mebli i sprzętów, łącznie z drobnymi naprawami części konstrukcji.

Swoje zadania zawodowe tapicer wykonuje przy pomocy maszyn do szycia, urządzeń, narzędzi i przyborów tapicerskich, wykorzystując różnorodne surowce, materiały i półfabrykaty tapicerskie. W pracy korzysta z narzędzi ręcznych, jak: igły, nożyce, obcęgi, młotek, szpilki, wkrętaki oraz narzędzia ślusarskie i stolarskie. Stosuje również zszywacze pneumatyczne i maszyny służące do szycia, przesywania oraz cięcia materiałów tapicerskich.

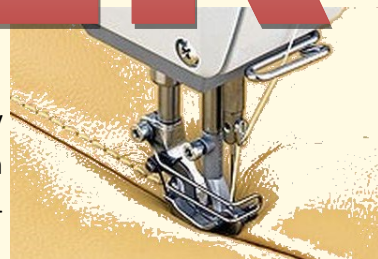
Tapicer może pracować w zakładach produkcyjnych, w salonach meblowych, jako doradca i sprzedawca, jako renowator mebli tapicerowanych, w biurach projektowych zajmujących się dekoracją wnętrz. Może również założyć własną firmę świadczącą usługi w zakresie naprawy, renowacji i produkcji oraz sprzedaży mebli tapicerowanych i materiałów do ich produkcji. Zatrudnienie może znaleźć na lokalnym, regionalnym rynku pracy jak również w krajach UE.

W zawodzie tym duże znaczenie przywiązuje się do dobrej sprawności układu kostno-stawowego, układu mięśniowego, sprawności zmysłu równowagi. Dobór tkanin, ich krojenie, szycie i inne czynności wymagają dobrej ostrości wzroku, rozróżniania barw, koordynacji wzrokowo-ruchowej, sprawności manualnej. Wyobraźnia przestrzenna i myślenie twórcze oraz uzdolnienia artystyczne i techniczne ułatwiają tapicerowi realizację zleconych lub autorskich projektów. W trakcie wykonywania niezbędnych wyliczeń i kalkulacji przydają się uzdolnienia ra-

chunkowe. Zdolność do pracy w warunkach monotony jest przydatna tapicerowi pracującemu w dużych zakładach,

gdzie występuje powtarzalność czynności. Elastyczność i otwartość na zmiany oraz samodzielność jest ważna przy pracy w małych zakładach rzemieślniczych, gdzie występują częste zmiany wykonywanych czynności. Pożądana jest zdolność do pracy w zespole. Cechą ułatwiającą dobre wykonanie pracy jest dokładność. W zawodzie tym mogą pracować osoby niepełnosprawne: głuchoniemi, niesłyszący i niedosłyszący. Przeciwwskazaniem do pracy jest skaza alopowa, czyli wrodzone alergiczne zapalenie skóry. Zagrożenia i utrudnienia w pracy tapicera związane są z wykonywaniem takich czynności zawodowych, jak: podnoszenie i przenoszenie ciężarów, wspina się i praca na wysokości, manipulowanie ostrymi narzędziami przy drobnych elementach, praca w niewygodnych pozycjach (np. w pozycji schylonej, w przysiadzie, na klęcząco itp.). Tapicer zatrudniony w dużym zakładzie pracuje w hali, gdzie może występować uciążliwy hałas. Podczas pracy jest narażony na przebywanie w zanieczyszczonym pyłami powietrzu, kontakt z substancjami łatwopalnymi (kleje, pianki).

Warunki pracy tapicera są różne. Tapicer rzemieślnik pracuje najczęściej w niewielkim warsztacie, w pojeździe samochodowym samodzielnie lub w 2–3-osobowym zespole. Specjalistycznymi kierunkami w zawodzie tapicera są: tapicer dekorator i renowator mebli tapicerowanych. Są to osoby zajmujące się tapicerstwem jako elementem dekoracji i wystroju wnętrz zarówno współczesnych, jak i zabytkowych oraz odnawianiem mebli, głównie antyków.

Iwona Derda

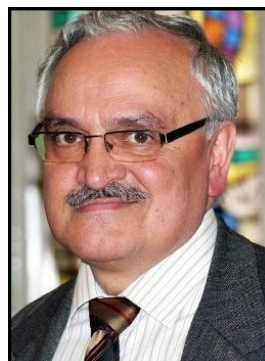
MARZENA RUTKOWSKA-KALISZ
Rzecznik Prasowy
Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu

*E-mail: redaktor@irpoznan.com.pl
tel.: (61) 859 35 41*

IWONA DERDA
Naczelnik Wydziału Oświaty
Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu

*E-mail: iwona.derda@irpoznan.com.pl
tel.: (61) 859 35 22*

WIESŁAW RATAJCZAK
Zastępca Dyrektora Izby
Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu

*E-mail: d.ekonomiczny@irpoznan.com.pl
tel.: (61) 859 35 56*

KONRAD WNUK
Radca Prawny
Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu

*E-mail: sekretariat@irpoznan.com.pl
tel.: (61) 859 35 27*

BOGUMIŁA FRACKOWIAK
Naczelnik Wydział Promocji Gospodarczej
Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu

*E-mail: bogumila.frackowiak@irpoznan.com.pl
tel.: (61) 859 35 24*

MAGDALENA BIAŁAS
Naczelnik Wydziału Samorządowo-Organizacyjnego
Wielkopolskiej Izby Rzemieśniczej w Poznaniu

*E-mail: magdalena.bialas@irpoznan.com.pl
tel.: (61) 859 35 32*

NATALIA KRZYŻAN
Wydział Promocji Gospodarczej
Wielkopolskiej Izby Rzemieśniczej w Poznaniu

*E-mail: natalia.krzyzan@irpoznan.com.pl
tel.: (61) 859 35 37*

MACIEJ WIKA
Współpracownik
Wielkopolskiej Izby Rzemieśniczej w Poznaniu

*E-mail: sekretariat@irpoznan.com.pl
tel.: (61) 859 35 35*

Wielkopolska Izba Rzemieśnicza
w Poznaniu

Aktualności

Galeria

Wskaźniki

Strona główna

O Nas

Wydziały WIR

Adresy organizacji rzemiosła

Szkolenia

Pobierz

Kontakt

Twoje położenie: Strona główna /

Dzisiaj mamy: 23 Kwietnia 2014, Imieniny obchodzą Helena, Jerzy i Wojciech.

Na skróty

- oświata zawodowa
- ochrona środowiska
- bank ofert pracy
- odnośniki
- wpis do bazy WIR
- BHP
- Konkursy
- środki pomocowe
- rzemiosło artystyczne
- bank ofert współpracy
- narzędzia
- dialog społeczny
- Parlament Hanzeatycki
- Na kartach historii

Punkt informacyjny
Europe Direct - Poznań

Punkt konsultacyjny

Projekty realizowane
przez WIR

Punkt
kontaktowy

W RZEMIOŚLE ?!?

WESOŁYCH ŚWIĄT!

Kategoria: Pozostałe / 2014-04-17

Zapraszamy na szkolenia